

**Рецензија монографије *Поетика детективике*, аутора проф. др Дејана
Милутиновића**

Монографија *Поетика детективике* представља изузетно опсежно и квалитетно дело посвећено изучавању детективског жанра. Иако постоји приличан број студија које се баве разматрањем овог жанра, књига професора Милутиновића издваја се по својој систематичности и аналитичности, те је пријемчива како за студенте и академике који студиозно изучавају детективику, тако и за широку читалачку публику заинтересовану да се детаљније посвете разумевању овог књижевног феномена.

Књига се састоји из три веће целине: прво део бави се самим појмом детективике и различитим приступима његовог дефинисања, други део даје хронолошки приказ развоја детективике од почетака у XVIII веку до модерне метадетективике, док трећи део изводи закључке о формулисању и позиционирању детективског жанра у савременој књижевности и култури. У оквиру првог сегмента аутор се фокусира на синтаксичке, семантичке и прагматичке приступе дефинисања детективског жанра, при чему опширно описује и критички сагледава схватања првих аутора-критичара овог жанра; у оквиру другог, показује његове устаљене теме, елементе и ефекте; у трећем сегменту, истражује разне облике популарности детективике, везивање за одређене хуманистички значајне области попут студија рода, класно-идеолошког контекста, оквира постојећих књижевних праваца, те наводи разноврсна схватања овог жанра на просторима бивше Југославије.

Озбиљност у приступу изучавања овог жанра се у монографији постиже како из теоријско-критичке перспективе (кроз сагледавања карактеристика детективике од стране еминентних иностраних и домаћих теоретичара попут Шкловског, Тодорова, Жижека, Алтисера, Бахтина, Велека, Жерара, Гордић-Петковић, Милосављевић, Поповић-Срдановић и многих других), тако и из перспективе анализираног корпуса који кроз хронолошки приказ развоја жанра налази везивна ткива у књижевном стваралашту Поа, Дојла, Хемета, Чендлера, Сименона, Борхеса, Остера и Акуњина. Аутор назначав да се у избору текстова за анализу руководио двама критеријумима: њиховим литерарним (естетским) квалитетима и структурним својствима, тј. особинама које су доприносили модификацији детективског жанра (9). Стога, сваки анализирани текст представља одраз

нивоа развоја детективике, који је био карактеристичан за одређено временско раздобље, као и за одговарајућу школу или поджанр.

Из свега наведеног закључујем да монографија *Поетика детективике* аутора Дејана Милутиновића представља значајан допринос српској академској заједници јер обилује разноликим и разноврсним описима, дефиницијама, примерима и анализама детективног жанра. У књизи су заступљени теоријски и литерарни увиди како традиционалних тако и савремених теоретичара и књижевника који неизоставно упућују на интеркултурне и интертематске тематске, мотивске, стилске и лингвистичке везе у развоју детективике те је свакако препоручујем за штампу. Треба још једном назначити да осим представника академске заједнице, наставника и студената књижевности и културе ова монографија представља дивну читалачку грађу свим пасионираним читаоцима и љубитељима овог жанра те је од срца препоручујем њиховој пажњи.

проф. др Милена Каличанин

Универзитет у Нишу, Филозофски факултет

У Нишу, 14.03. 2022.